

РЕШЕНИЕ

№ 3447

гр. София, 11.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 01.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6325** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от от Административнопроцесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 ал.1 и чл.225 ал.2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на С. А. Б. и Р. Х. В – Б., двамата от гр. С., чрез пълномощника А. Д. Д. от САК, срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-2/14.07.2010г. на Началника на Р. – Ю. Р., гр. С., с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: "Пристройки към съществуваща жилищна сграда" в УПИ Х-422 /стар/, УПИ XIV-422 /нов/, кв. 51, местност ж.к. „Изток-юг” по плана на гр. С., с административен адрес У. „С, с извършител С. А. Б..

В жалбата са въведени доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт, за несъответствие на визираните в него факти и обстоятелства на представените на административния орган строителни документи. Твърди се, че строежът, чието премахване е наредено с оспорвания административен акт /АА/, е извършен при спазване на законовите разпоредби с предварително съгласие на съсобственика с нотариално заверено заявление от май 1999г, с издадени, съгласувани и заверени строителни книжа, с влязло в сила

разрешение за строеж № 56/01.08.2002г., потвърдено със заповед № I-97/12.05.2004г. на Началник сектор „СК” при Столична Р., и незаконосъобразно отменено с решение на Върховния административен съд. С тези аргументи се иска отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Началник Р. – Ю. Р. не изпраща представител при разглеждането на делото и не изразява становище по жалбата.

С. не изпраща представител по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от н.а. за продажба на недвижим имот № 5, т. I-A, рег. № 202, д. № 6/2000г. от 14.06.2000г. жалбоподателите са придобили собствеността върху недвижим имот: западната къща-близнак, нахождаща се в гр. С. б, застроена на 51,64кв.м., състояща се от изба с две помещения, приземен етаж с три помещения, първи етаж с три помещения и таван, заедно с ½ ид.част от общите части на цялата двуетажна жилищна сграда – близнак с обща застроена площ от 103,28кв.м., заедно с 314,84/604 ид.ч. от дворното място, цялото от 604кв.м., образуващо УПИ Х-422 в кв.51 по плана на гр. С., местност „Изток-юг”, заедно с учреденото право на строеж със заявление № 10479/13.05.1999г. за пристрояване на западния близнак от северната част с пристройка с разгърната площ 50кв.м. и застроена площ 25кв.м.

Съгласно Заповед № РД-09-26/31.01.2002г. на Кмета на Р. И е било одобрено изменение на плана за регулация /ПР/, с което от УПИ Х-422 стар кв.51 м.”Изток-юг” по плана на гр. С. са били обособени два самостоятелни имота - УПИ XIV-422 нов и УПИ Х-422 нов, кв.51. По делото няма представени доказателства за извършена делба /доброволна или съдебна/ между съсобствениците на УПИ Х-422 стар.

С Разрешение за строеж № 56 от 01.08.2002г., издадено от Главния архитект на Р. И, СО, на С. А. Б. било разрешено по одобрените проекти на 29.07.2002г. да построи „жилищна сграда с гараж – първи етап /едноетажна пристройка към улица, двуетажна пристройка към дъно имот и гараж/” в УПИ XIV-422, кв.51 м.”Изток-юг” по плана на гр. С..

По делото е установено, а и не се спори между страните, че със Заповед № I-97/12.05.2004г. на Началник сектор „СК” при Столична Р., издадена по реда на чл.216 ал.5 от ЗУТ, одобрените проекти и разрешението за строеж № 56 от 01.08.2002г. е било оставено в сила. С Решение от 30.04.2008г. по адм.д. № 4457/2006г. на С градски съд, оставено в сила с Решение №

816/19.01.2009г. по адм.д. № 11023/2008г. на ВАС, посочената заповед на СРДНСК, одобрените инвестиционни проекти и разрешението за строеж са били отменени.

При извършена проверка от служители при Сектор С. Р. – Ю. Р. на 28.05.2010г. е бил установен строеж, изграден в съсобствен - неподелен имот от първия жалбоподател без съгласието на съсобственика Е Е В; строежът бил извършен през 2004г. като към момента на проверката сградата била изпълнена в груб строеж до кота +5,48 вкл., без таванските помещения и покривната конструкция; констатирано било, че строежът е бил извършен съгласно одобрени през 2002г. инвестиционни проекти, по необявено и невлязло в законна сила разрешение за строеж от 01.08.202г., отменени с влязъл в сила съдебен акт.

За изведените от проверките констатации били съставени Констативни актове № С4-379-1/28.05.2010г. и № С4-379-2/28.05.2010г., копия от които били връчени на жалбоподателя лично срещу подпис на 02.06.2010г. Срещу съставените констативни актове от жалбоподателите са постъпили възражения с В.№ С4-379-05-913/08.06.2010г., оставени от ответника без уважение.

Въз основа на Констативните актове е била издадена оспорваната Заповед за премахване на незаконен строеж, на основание чл. 225, ал. 2 т. 2 от ЗУТ - извършен без разрешение за строеж. За издаване на акта на административния орган били делегирани правомощия със Заповед № РД-13-305/05.07.2010г. на Началника на ДНСК.

Съобщаването на жалбоподателя за издадената заповед е било извършено по пощата чрез А. Д. Д. на 26.07.2010г., видно от обратната разписка към ИД /стр.30 от делото/. Жалбата е била депозирана на 09.08.2010г.

Горепосочените факти се потвърждават от заключението на съдебно-техническата експертиза, което установява също, че процесният строеж като изграден със стоманобетонна конструкция укрепва източната къща-близнак и събарянето му е опасно за старата постройка, изградена около 1950г. без стоманобетонна носеща конструкция.

Изложената фактическа обстановка дава основание на съда да изведе следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА – подадена е от легитимирана страна с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, в срока за обжалване на такъв.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

След като извърши на основание чл. 168 ал. 1 от АПК служебна проверка на оспорения административен акт, съдът достигна до извода, че е издаден от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма,

при съобразяване с административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Безспорно е, че процесният административен акт е издаден от компетентен по материя, място и степен орган, съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ и представена по делото Заповед № РД-13-305/05.07.2010г. на Началника на ДНСК.

Оспорената Заповед е издадена в съответствие с изискуемата от закона форма – мотивирана е /изложени са фактически и правни основания/ и съдържа всички необходими реквизити, визирани в ал. 2 на чл.59 от АПК.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Заповедта на административния орган е издадена след провеждане на процедурата по чл. 225 ал. 3 от ЗУТ – след съставяне на констативни актове № С4-379-1/28.05.2010г. и № С4-379-2/28.05.2010г. за установяване на незаконното строителство - изградена в груб строеж без тавански етаж и покрив жилищна сграда въз основа на невлязло в сила и впоследствие отменено с влязъл в сила съдебен акт Разрешение за строеж. Не се спори, а и е установено, че актовете са били връчени лично на извършителя на строежа – Б. на 02.06.2010г., с което последният е бил уведомен за образуваното административно производство.

Заповедта кореспондира с императивните норми на материалния закон.

Не може да се сподели твърдението на жалбоподателите, че строежът, предмет на оспорената Заповед, е извършен въз основа на влязло в сила разрешение за строеж, незаконосъобразно отменено впоследствие от съдебните органи.

С оглед проведено обжалване на издаденото разрешение за строеж и одобрения инвестиционен проект при условията на чл. 149 ал. 3 и чл. 156 ал.1 от ЗУТ, съответно по административен и след това по съдебен ред, процесното разрешение за строеж през периода 2002г. – 2009г. не е могло да влезе в законна сила, поради суспензивния ефект на жалбата /арг. чл. 216 ал. 4 от ЗУТ/. Следователно изграждането на строежа през периода 2002г.- 2004г. е било извършено без разрешение за строеж /при невлязло в сила разрешение за строеж, приравнено на липса на такова/, абсолютно необходимо за законността на строежа.

Състоянието на строежа не е било променено и впоследствие – към момента на извършената проверка от служители на Р. на 28.05.2010г., с оглед наличието на влязъл в сила съдебен акт за отмяната на разрешението за строеж, който /съдебен акт/ е задължителен за страните и не подлежи на преразглеждане или коментар за законосъобразност.

Гореизложеното води до извода, че като е приел, че строежът е бил

извършен без строителни книжа, ответникът правилно и точно е приложил материалния закон. В тази връзка, в изпълнение на правомощията, делегирани му от ръководителя на ДНСК, Началникът на сектор С. Р. – Ю. Р. правилно и законосъобразно е издал процесната заповед за премахването на незаконния строеж.

Не е в състояние да повлияе на тези изводи обстоятелството /констатирано от вещото лице по СТЕ/, че незаконният строеж укрепва старата сграда – близък на другия съсобственик на имота. Със задължението да премахне незаконното строителство, жалбоподателят ще следва и да укрепи сградата на съсобственика, за да я предпази от срутване.

Предвид изложените съображения съдът намира за законосъобразен извода на административния орган, че извършения от жалбоподателя строеж е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ и подлежи на премахване. С тези аргументи оспореният АА следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него - следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от делото, на жалбоподателя не се дължи присъждането на разноски, а ответникът не претендира такива.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II отделение, 32 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на С. А. Б. и Р. Х. В – Б., двамата от гр. С., чрез пълномощника А. Д. Д. от САК, срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-2/14.07.2010г. на Началника на сектор С. Р. – Ю. Р., гр. С., с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: "Пристройки към съществуваща жилищна сграда" в УПИ Х-422 /стар/, УПИ XIV-422 /нов/, кв. 51, местност ж.к. „Изток-юг” по плана на гр. С., с административен адрес У. „С, с извършител С. А. Б., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Р Б в 14-дневен срок от съобщаването.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: